

tid udenfor selve det, som Lovforslaget behandler, og jeg vil meget anbefale i Invalidernes Interesse, at man ikke inddrager andre Spørgsmaal under Behandlingen af selve dette Lovforslag, end hvad der staar i nøieste Forbindelse dermed, idet jeg frygter for, at Resultatet ellers let kunde blive, om ikke at umuliggjøre Gjennemførelsen af Lovforslaget, saa dog, at Gjennemførelsen af Lovforslaget blev forsinket paa en for Invaliderne fra 1851 uheldig Maade. — Jeg maa efter de forskellige Ytringer, der ere faldne, antage, at denne Sag vil blive henvist til et Udvalg, og jeg tror altsaa at kunne forsvare at lade ligge en Del andre Spørgsmaal, som ere fremdragne af ærede Talere, der hidtil have havt Ordet.

Berg: Min ærede Kollega fra Slagelse (Dahl) synes at være meget stærkt paavirket af Henrik Thsens „En Folketsjende“. Han havde en frygtelig Afky for „den kompakte Majoritet“. Jeg tror ikke, at hans Afky var saa stor, da han paa Valgdagen beilede til den kompakte Majoritet, i Kraft af hvilken han sidder her. Men efterat han er kommen herind, er han jo i Minoritet, og saa er det den Søren-Kierlegaardske eller den Thsenffe Betragtning, som falder over ham. Mon den er ægte? Mon han ikke ogsaa gjerne vilde drømme sig ind i de lykkeligere Fremtidstilstande: ogsaa her at tilhøre den kompakte Majoritet? Det ærede Medlem bliver imidlertid ikke saa let nogen Dr. Stockmann; thi denne havde den høie Dyrighed imod sig, det ærede Medlem er heldigere, han har den høie Dyrighed med sig. Her for sin Betragtning af Sagen har han kun bundet eet Vidne, nemlig det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds (Paulsen), ellers tror jeg ikke, han faar noget andet Vidne her i Salen for den Betragtning, at den Bevægelse, jeg omhandlede, er nogen sund Bevægelse, der fortjener Tak. Jeg vilde have ønsket, at det ærede Medlem istedetfor sine filosofiske, majoritetsjendiske Betragtninger havde skjænket Sagens Realitet og Sandheden af det, jeg fremsatte, en nærmere Overveelse. Det gjorde det ærede Medlem imidlertid ikke, og jeg ønsker derfor at rette et Par Spørgsmaal til ham. Hvad er det egentlig, han takker for i denne Bevægelse, og hvad er det egentlig, han har at indvende mod den faktiske Fremstilling af mig angaaende ikke blot den kompakte Majoritet, men — som jeg udtrykkelig nævnte — Folkethingets Stilling i den omhandlede Sag? Jeg ønsker ligeledes gjerne at vide, om en nøgtern Fremstilling af Kjendsgjerninger er det Samme som Selvbros. Jeg skjænker imidlertid det ærede Medlem hans

Anklage af min personlige Stilling og kan unde ham hans egen vel- og selvbehagelige Fornemmelse af sin Stilling og Holdning i denne Sag. Det ærede Medlem vil vel altsaa huske mine Spørgsmaal; det ene er, hvilke Urigtigheder der var i de faktiske Bemærkninger, jeg fremsatte; det andet: Hvori er den Anerkjendelse begrundet, som han vil forlange af Nogen her foruden det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds (Paulsen), som jo sluttede sig til ham?

Suel: Jeg er enig med den høitærede Finantsminister i, at man bør søge at foretage saa faa Forandringer som muligt i det foreliggende Lovforslag, hvis man i Invalidernes Interesse vil have, at dette Forslag skal kunne arbejde sig igjennem under de nuværende Forhold, hvor Lovgivningsmaskineriet virker saa uendelig tungt og langsomt. Jeg har udtalt dette, allerede da jeg førte Gang havde Ordet, og jeg tror, at man maa se bort fra Dusk, som man ellers kunde have. Jeg tillod mig derfor allerede før at høre, at hvis en Modifikation, som jeg for mit Bedkommende meget kunde ønske, vilde medføre, at Invaliderne kom til at vente paa den Understøttelse, hvorpaa de efter min Mening have et saa billigt Krav, bør man se bort fra Modifikationen for Diebliffet og henvise den til Fremtiden. Det Samme gjælder om en anden Bestemmelse, som er optagen i det Lovforslag, som jeg havde den Ære at fremlægge ifjor tilligemed andre Medlemmer, en Bestemmelse, som ogsaa blev omtalt af det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti) for lidt siden, den nemlig, at det ikke skulde overlades til Administrationens Skøn alene, om der var en saadan Forbindelse mellem den bevirkede Skade og Krigstjenesten, at det kunde siges at foreligge som sikkert og afgjort, at den Bedkommende havde faaet sin Skade i Krigen. Vi kunne saa se bort fra denne Bestemmelse for Diebliffet og saa i det Væsentlige holde os til det foreliggende Lovforslag. — Der er to Principspørgsmaal, hvori den høitærede Finantsminister erklærede sig uenig med mig. Jeg maa imidlertid fremdeles fastholde mit Standpunkt og har ikke følt mig overbevist ved de Grunde, den høitærede Minister anførte. Det ene Spørgsmaal var det, som kom ind i Loven af 1876 som et nyt Punkt — det fandtes ikke i den ældre Invalidelov — og som gik ud paa, at Enker efter dem, der vare faldne i Krigen, eller som vare døde af Saar, som de havde faaet i Krigen, eller af en Sghdom, som de havde paadraget sig under Krigstjenesten, skulde være anderledes stillede end Enker efter andre Invalidler.